

Nr 201

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet; given den 16 november 1973.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Danmark ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Avtalet avses träda i kraft, sedan de båda staterna underrättat varandra om att ratifikation skett eller andra åtgärder vidtagits för avtalets ikraftträdande i resp. stat, och bli tillämpat på inkomst som förvärfvas fr. o. m. kalenderåret efter ikraftträdandet. Avtalet avses vidare bli tillämpligt på förmögenhetsskatt, som utgår på grund av taxering fr. o. m. andra kalenderåret efter ikraftträdandet.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 16 november 1973.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena ANDERSSON, statsråden STRÄNG, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, GEIJER, ODHNOFF, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT, SIGURDSEN, GUSTAFSSON, ZACHRISSON, LEIJON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av avtal mellan konungariket Sveriges regering och konungariket Danmarks regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* och anför.

Sedan Kungl. Maj:t den 26 oktober 1973 beslutat att avtalet mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet skulle undertecknas, har det i dag undertecknats för Sveriges del av ministern för utrikes ärendena.

Den 21 juli 1958 slöts mellan Sverige och Danmark ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1958: B 42, BeU 1958: B 19, rskr 1958: B 103) och tillämpades första gången vid 1959 års taxering (SFS 1958: 653 och 654). Avtalet ändrades genom tilläggsavtal den 13 maj 1959 (prop. 1959: 165, BeU 1959: 61, rskr 1959: 328, SFS 1959: 593).

Under senare år har de nordiska länderna bedrivit ett omfattande förhandlingsarbete i syfte att ersätta äldre internordiska dubbelbeskattningsavtal med nya, baserade på det modellavtal som år 1963 upprättades av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). För svensk del gäller sålunda numera i förhållande till Norge dubbelbeskattningsavtalet den 1 november 1971 (SFS 1972: 35). Ett nytt avtal med Finland har nyligen förelagts riksdagen för godkännande (prop. 1973: 179). Vidare har förhandlingar om ett nytt avtal med Island nyligen avslutats. Med Danmark ägde avtalsförhandlingar rum i Köpenhamn den 4—7 december 1972 och i Stockholm den 26—30 mars 1973. Vid sistnämnda tillfälle paraferades ett på svenska språket avfattat förslag till nytt avtal. Vid förhandlingar i maj och augusti 1973 har överenskommelse nåtts om vissa tillägg till den paraferade texten. En dansk avtalstext har sedermera utarbetats. Avtalsförslaget torde få bifogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Avtalsförslaget remitterades till kammarrätten i Stockholm och riks-

skatteverket. Sistnämnda myndighet har framfört vissa synpunkter av i huvudsak formell natur. Jag avser att ta upp dessa i samband med de avtalsbestämmelser till vilka de hör.

Det danska skattesystemet överensstämmer i huvudsak med det svenska. Sålunda tas i Danmark ut statlig och kommunal inkomstskatt, sjömansskatt samt statlig förmögenhetsskatt. Härtill kommer särskild inkomstskatt, amtskommunal inkomstskatt och kyrkoskatt. Det kan nämnas, att gåva som regel är föremål för inkomstbeskattning. Juridiska och fysiska personer är obegränsat skattskyldiga om de har hemvist i Danmark. Obegränsat skattskyldig är också person som stadigvarande vistas i landet. En person anses i allmänhet vistas stadigvarande i Danmark om han uppehåller sig där minst sex månader. Dansk medborgare som arbetar på danskt fartyg eller innehar statlig anställning är också obegränsat skattskyldig. Fysisk person, som efter att ha varit obegränsat skattskyldig minst fyra år lämnat Danmark den 1 januari 1970 eller senare för att bosätta sig i annan stat, är obegränsat skattskyldig under fyra år efter utflyttningen, såvida han inte visar, att han är obegränsat skattskyldig i den nya bosättningsstaten.

Beskattningsåret överensstämmer normalt med kalenderåret. Den statliga inkomstskatten utgår efter en progressiv, skiktad grundskala. Skatten beräknas efter en uttagsprocent som bestäms för varje beskattningsår. Den får dock ej överstiga 105 %. Inkomstskalan är indexreglerad och fastställs genom särskilt beslut för varje år. Inkomstskalar och skatteuttag framgår av följande tabell (en dansk krona, dkr., motsvarar ungefär 0:75 svenska kronor):

Inkomst	Grundskala	Skala för år 1973	Skatt uttas med	
			På grundskalan	År 1973 (91%)
Upp till	17 000 dkr.	19 800 dkr.	18 %	16,38 %
nästa	13 000 dkr.	15 100 dkr.	30 %	27,30 %
nästa	40 000 dkr.	46 600 dkr.	40 %	36,40 %
därutöver			45 %	40,95 %

Den kommunala inkomstskatten är proportionell och utgår med procentsats som beslutas av resp. kommun. I princip sker samtaxering av äkta makar men undantag gäller för inkomst som hustrun uppburit på grund av fritt yrke, tjänst hos annan än mannen samt för personlig pension etc. Vid beräkning av skattepliktig inkomst medges s. k. "personfradrag" med f. n. 5 800 dkr. för ensamstående och 11 600 dkr. för äkta makar. Dessa avdrag justeras med penningvärdets förändring. Förvärvsarbetande hustru är också berättigad till avdrag med 50 % av inkomsten dock högst 2 000 dkr. Avdraget nedsätts med 100 dkr. för varje 1 000 dkr. som lönen överstiger 10 000 dkr. Om hustru samtaxeras med mannen eller har inkomst som understiger 2 400 dkr. och om hon i väsentlig omfattning deltagit i mannens eller makarnas gemensamma förvärvsverksamhet, medges mannen avdrag med 25 % av sin inkomst, dock

högst med 12 800 dkr., vilket belopp anses utgöra hustruns inkomst. Den inkomst som sålunda hänförs till hustrun minskas emellertid med personligt avdrag samt med ett särskilt avdrag på 1 200 dkr. Detta senare avdrag avtrappas dock med 100 dkr. för varje 1 000-tal dkr. varmed makarnas sammanlagda inkomst överstiger 30 000 dkr. Vid beräkning av inkomst av tjänst medges ett schablonavdrag med 2 000 dkr., dock högst med 20 % av inkomsten. Fr. o. m. år 1971 medges vid beräkning av beskattningsbar inkomst sådan fysisk person som uppbär bl. a. folkpension vissa tilläggsavdrag, vilka dock avtrappas enligt särskilda regler. Anställd som avser att börja egen rörelse får skattefritt avsätta minst 500 dkr. men högst 20 % av inkomsten. När rörelsetillgångar inköpts för 30 000 dkr. får det belopp som är lägst av 5 000 dkr. eller 1/3 av det avsatta beloppet användas utan att återföras till beskattning.

Underåriga barn samtaxeras i vissa fall med föräldrarna vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen, nämligen såvitt avser inkomst på grund av avkastningsrätt samt förmögenhet, om avkastningsrätten eller förmögenheten erhållits som gåva av föräldrarna.

I utlandet bosatta personer är begränsat skattskyldiga, dvs. skyldiga att erlägga skatt för inkomst eller förmögenhet som anses ha källa i Danmark. Skatt tas i regel ut efter vanliga skattesatser men amtskommunal inkomstskatt samt bidrag till bl. a. folkpensioneringen utgår inte för sådana skattskyldiga. Kommunal inkomstskatt utgår vidare med en enhetlig skattesats av 15 % och skattesatsen för utdelning från danskt bolag är 30 %. Det personliga avdraget på 5 800 dkr. medges vid beskattning av anställningsinkomst och vissa pensionsutbetalningar m. m.

Skatt uppbärs genom ett källskattsystem. Med hänsyn till arten av inkomst eller inkomsttagare indelas inkomsten i A- eller B-inkomst. Med A-inkomst avses lön och liknande ersättning utbetalad av arbetsgivare bosatt i Danmark. Lön eller liknande ersättning från andra arbetsgivare kallas B-inkomst. Till B-inkomst hänförs även ränta. Anställd, som erhåller lön som är B-inkomst, erlägger skatt på grundval av en preliminär deklARATION. Vissa inkomster av engångskaraktär, t. ex. realisationsvinst, avgångsvederlag etc. som uppbärs av fysisk person, är undantagna från vanlig inkomstskatt. De beskattas i stället med en särskild inkomstskatt efter en skattesats av 50 % av den del av vinsten eller inkomsten som överstiger 6 000 dkr. Bolag erlägger inte särskild inkomstskatt utan beskattas med de vanliga inkomstskatterna.

Oinskränkt skattskyldig erlägger förmögenhetsskatt med 0,9 % på den del av förmögenheten som överstiger 300 000 dkr., oavsett om förmögenheten finns i Danmark eller annorstädes.

Både beträffande den statliga inkomstskatten och förmögenhetsskatten finns begränsningsregler. Sålunda nedsätts den statliga inkomstskatten med den del av sammanlagda beloppet av skatten på inkomst till stat, kommun och amtskommun samt folkpensionsavgiften som översti-

ger 66 2/3 % av den beskattningsbara inkomsten, reducerad med vissa avdrag. Vidare sker nedsättning av statlig inkomstskatt med den del av summan av statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal skatt, amtskommunal skatt och folkpensionsavgift som överstiger 70 % av den beskattningsbara inkomsten. Slutligen medges nedsättning av förmögenhetsskatten enligt vissa regler i fall då inkomsten är låg i förhållande till förmögenhetens storlek.

Inkomst av en- och tvåfamiljshus beräknas i regel efter 4 % på taxeringsvärde upp till 500 000 dkr., efter 6 % på sådant värde mellan 500 000 dkr. och 700 000 dkr. samt efter 8 % på överskjutande taxeringsvärde. Avdrag medges f. n. för ränteutgifter, schablonmässigt beräknade reparationskostnader, skatt på fast egendom etc.

Den statliga inkomstskatten för aktiebolag uppgår till 36 % av den beskattningsbara inkomsten. Från uppkommen vinst får avdrag göras för lägsta beloppet av 50 % av vinsten eller 2 1/2 % av aktiekapitalet. I fråga om inkomst av rörelse i utlandet gäller att den på sådan inkomst belöpande skatten nedsätts till hälften. Avräkning medges för utländsk skatt på inkomsten. Moderbolag som innehar 25 % eller mer av aktiekapitalet i ett dotterbolag kan erhålla nedsättning med så stor del av skatten som mottagen utdelning från dotterbolaget utgör av hela den skattepliktiga inkomsten.

Förlust under ett år kan kvittas mot vinst under upp till två år efter förluståret.

Sjömän, som tjänstgör på fartyg registrerade i Danmark, påförs en särskild sjömansskatt i stället för statlig och kommunal inkomstskatt samt folkpensionsavgift. Skatten beräknas efter grunder, som ungefär överensstämmer med de svenska reglerna om sjömansskatt.

De viktigaste skillnaderna mellan det nya avtalet och det gällande avser reglerna om utdelningsbeskattning och metoden för att undvika dubbelbeskattning samt de nya beskattningsreglerna för s. k. gränsgångare.

Angående det huvudsakliga innehållet i avtalet får jag anföra följande.

Art. 1 anger de personer som omfattas av avtalet.

I art. 2 upptas de skatter på vilka avtalet skall tillämpas. Avsikten är att avtalet skall gälla de båda staternas samtliga skatter på inkomst och förmögenhet. Enligt art. 2 punkt 5 gäller emellertid avtalet inte i fråga om särskild beskattning av vinst på lotteri och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

Art. 3—5 innehåller definitioner av vissa uttryck, som används i avtalet. Definitionerna överensstämmer i huvudsak med dem som intagits i OECD:s modellavtal. Definitionen av uttrycket "internationell trafik" i art. 3 punkt 1 h finns emellertid inte i modellavtalet. Uttrycket har betydelse för tillämpningen av art. 8, art. 13 punkt 2, art. 15 punkt 3 c och art. 23 punkt 3. I art. 3 punkterna 1 a och b anges, att begreppen

”Sverige” resp. ”Danmark” också omfattar den del av kontinentalsockeln över vilken de avtalslutande staterna kan utöva vissa rättigheter i enlighet med 1958 års konvention om kontinentalsockeln. Art. 4 och 5 skiljer sig i vissa sakliga hänseenden från gällande regler. Sålunda löses frågan om dubbelt hemvist för juridisk person enligt nuvarande regler på grundval av personens nationalitet under det att enligt art. 4 punkt 3 i det nya avtalet den verkliga ledningen blir avgörande för hemvistet.

Art. 6—21 reglerar beskattningen av särskilda inkomstslag.

Enligt art. 6 får inkomst av fastighet beskattas i den stat där fastigheten är belägen. Motsvarande regel tillämpas även i nuvarande avtal. Eftersom credit of tax-metoden (avräkning av skatt) för undvikande av dubbelbeskattning införs i det nya avtalet, får emellertid fastighetsinkomsten, i motsats till vad som nu gäller, beskattas också i inkomsttagarens hemviststat. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs med tillämpning av bestämmelserna i art. 24 punkt 1. Jag avser att senare redogöra närmare för dessa bestämmelser. I detta sammanhang bör påpekas, att de särskilda regler om beskattning av vinst vid försäljning, förädling eller transport av virke, vilka intagits i art. 4 punkt 2 andra stycket i gällande avtal, inte har någon motsvarighet i det nya avtalet.

Enligt art. 7 får inkomst av rörelse beskattas i den stat där rörelsen bedrivs från ett fast driftställe. Innebörden av begreppet fast driftställe anges i art. 5. Om person med hemvist i Sverige bedriver rörelse från fast driftställe i Danmark får inkomsten beskattas i båda staterna, men Sverige skall medge avräkning enligt art. 24 punkt 1 för skatt som erlagts i Danmark. Inkomst av rörelse som bedrivs i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund beskattas enligt de särskilda bestämmelserna i art. 21.

Från huvudregeln i art. 7 undantas inkomst av sjöfart och luftfart i internationell trafik. Regler om beskattning av sådan inkomst finns i art. 8. Inkomst som förvärvas av Scandinavian Airlines System (SAS) beskattas enligt den särskilda bestämmelsen i art. 8 punkt 3.

Art. 9 innehåller bestämmelser om omräkning av inkomst vid obehörig vinstöverflyttning. Artikelns första två stycken överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal. Tredje stycket har i sak oförändrat överförts från nuvarande avtal. I Sverige har bestämmelserna betydelse för tillämpning av 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) (43 § 1 mom. ändrad senast 1965: 573).

Enligt gällande avtal beskattas utdelning endast i mottagarens hemviststat. I art. 10 i det nya avtalet har hemviststatens beskattningsrätt bibehållits men den stat där det utdelande bolaget har hemvist (källstaten) har tillerkänts en begränsad beskattningsrätt. Skatten i källstaten får i regel inte överstiga 15 % av utdelningens bruttobelopp. Om emellertid mottagaren av utdelningen är ett bolag som behärskar minst 25 %

av röstetalet för aktierna i det utdelande bolaget, får skattesatsen inte överstiga 5 %. Dubbelbeskattning undanröjs genom att hemviststaten medger avräkning för erlagd skatt i källstaten enligt art. 24 punkt 1. Bestämmelsen i art. 10 punkt 4 första stycket avser att förhindra kedjebeskattning av utdelning mellan bolag. Bestämmelserna anknyter på svensk sida till reglerna om skattefrihet för utdelning mellan bolag enligt 54 § kommunalskattelagen (54 § ändrad senast 1970: 915) och 7 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt (7 § ändrad senast 1970: 716). Motsvarande bestämmelser finns även i gällande avtal. Reglerna i art. 10 punkt 4 andra stycket har däremot ingen motsvarighet i gällande avtal. Dessa regler har införts för att förhindra icke avsedda skattelättnader i fall då ett danskt bolag till svenskt bolag vidareutdelar utdelning från bolag i tredje stat. Bakgrunden till dessa regler är de tidigare berörda skattelättnaderna som enligt dansk lagstiftning i vissa fall ges ett danskt bolag i fråga om utdelning från utlandet. I art. 10 punkt 5 ges de behöriga myndigheterna möjlighet att genom överenskommelse undanta vissa skattefria institutioner från beskattning i källstaten. För sådana institutioner kan de nya reglerna om beskattning i källstaten innebära en obillig extra belastning. Art. 10 punkt 6 föreskriver undantag från begränsningsregeln i art. 10 punkt 2 för de fall då utdelningen har samband med fast driftställe som mottagaren har i källstaten. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i art. 7 om beskattning av inkomst av rörelse. Detta gäller dock inte i fall som avses i art. 21. Riksskatteverket har påpekat att den skatt som får tas ut i källstaten varierar i avtalen med de nordiska staterna. Källskatten får uppgå till högst 15 % i förevarande avtal liksom i det norska avtalet (se SFS 1972: 35) men till högst 10 % i det nya finska avtalet (se prop. 1973: 179). Verket understryker allmänt vikten av likformighet särskilt i förhållande till de nordiska staterna. Till detta vill jag anföra att det är många faktorer som påverkar utformningen av ett dubbelbeskattningsavtal. Det är t. ex. uppenbart, att avtalsreglerna måste utformas så att de passar de avtalsslutande staternas skattelagstiftning, i förevarande hänseende särskilt bolagsskattelagstiftningen. Andra faktorer, vilka ibland kan vara de avgörande, är önskemål från de avtalsslutande staterna som grundar sig på politiska, ekonomiska, fiskala eller andra överväganden. Vid förhandlingarna med Danmark rådde enighet om att de nu föreslagna skattesatserna, 15 resp. 5 %, var de som bäst tillgodosåg båda staternas intressen. Dessa skattesatser överensstämmer för övrigt med de av OECD rekommenderade högsta skattesatserna. Jag föreslår därför att art. 10 godtas i föreslagen lydelse.

Gällande avtal reglerar inte uttryckligen beskattning av ränta. Sådan inkomst, utom ränta hänförlig till inkomst av rörelse, skall därför beskattas såsom all annan inkomst som inte uttryckligen omnämns i avtalet, dvs. endast i inkomsttagarens hemviststat. Även enligt det nya av-

talet får beskattning av ränta ske endast i sistnämnda stat och en uttrycklig regel med denna innebörd har intagits i art. 11. Om räntan har verkligt samband med rörelse som mottagaren bedriver från fast driftställe i källstaten, gäller emellertid bestämmelserna om rörelsebeskattning i art. 7 (art. 11 punkt 3). Undantag från sistnämnda bestämmelser föreskrivs i art. 21.

Enligt art. 12 beskattas sådan royalty som där avses endast i mottagarens hemviststat. Regeln överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal och med vad som gäller enligt nuvarande avtal. Enligt art. 12 punkt 3 gäller reglerna om beskattning av inkomst av rörelse i art. 7 i de fall då royaltyn har verkligt samband med rörelse som royaltymottagaren driver från driftställe i källstaten. Undantag från sistnämnda bestämmelse föreskrivs i art. 21.

Art. 13 innehåller bestämmelser om realisationsvinstbeskattning. Punkterna 1—3 överensstämmer i huvudsak med motsvarande regler i OECD:s modellavtal. Enligt art. 13 punkt 2 får sålunda vinst på grund av överlåtelse av lös egendom hänförlig till fast driftställe beskattas i den stat där det fasta driftstället är beläget. Sker beskattning även i överlåtarens hemviststat, undanröjs dubbelbeskattningen med tillämpning av art. 24 punkt 1. Undantag från beskattningsregeln i art. 13 punkt 2 gäller i fall som avses i art. 21. I art. 13 punkt 4, som inte har någon motsvarighet i OECD:s modellavtal, föreskrivs, såsom ett undantag från punkt 3, att en stat under vissa förutsättningar får beskatta vinst som uppkommit för en person med hemvist i den andra staten vid försäljning av aktier i ett bolag vars väsentliga tillgång utgörs av fastighet. Såvitt avser beskattning i Sverige är bestämmelsen av intresse vid tillämpning av 35 § 3 mom. sjunde stycket kommunalskattelagen (35 § 3 mom. ändrad senast 1972: 273). Motsvarande regel finns i de nya avtalen med Norge (SFS 1972: 35) och Finland (prop. 1973: 179).

Bestämmelser om beskattning av fritt yrke har upptagits i art. 14, som överensstämmer med OECD:s modellavtal. I likhet med detta får enligt förevarande avtal inkomst av fritt yrke beskattas i utövarens hemviststat. Om inkomsten är hänförlig till stadigvarande anordning som yrkesutövaren har i den andra staten, får inkomsten beskattas även i den staten. Eventuell dubbelbeskattning undanröjs med tillämpning av art. 24 punkt 1. Bestämmelserna i art. 21 kan emellertid medföra undantag från reglerna i art. 14.

Enligt art. 15 punkt 1 beskattas inkomst av enskild tjänst i princip i inkomsttagarens hemviststat. Inkomst av arbete, som utförts i den andra staten, får emellertid beskattas där om inte arbetet utförts i denna andra stat under kortare vistelse där. Har arbetet utförts under sådan vistelse, sker beskattning endast i inkomsttagarens hemviststat, under de förutsättningar som anges i art. 15 punkt 2. Beskattning endast i hemviststaten sker också i de fall som avses i art. 21 punkt 3. Särskilda bestämmel-

ser beträffande inkomst av anställning ombord på fartyg och luftfartyg finns i art. 15 punkt 3. Inkomst av arbete ombord på svenskt eller danskt handelsfartyg beskattas endast i den stat vars nationalitet fartyget har (art. 15 punkt 3 a). Bestämmelserna, som i sak oförändrade överförts från gällande avtal, är utformade mot bakgrund av de sinsemellan likartade svenska och danska sjömansskattereglerna. En i Danmark bosatt sjöman erlägger svensk sjömansskatt enligt de regler som gäller för sjöman bosatt i Sverige (SFS 1958: 541). Bestämmelsen i art. 15 punkt 3 b överensstämmer med motsvarande bestämmelse i det nya norska avtalet (SFS 1972: 35). Inkomst av anställning ombord på luftfartyg i internationell trafik beskattas enligt art. 15 punkt 3 c endast i inkomsttagarens hemviststat. Motsvarande gäller, såvitt avser luftfartyg som används av SAS, inkomst av anställning ombord på luftfartyg i inrikestrafik. Art. 15 punkt 4 innehåller regler om beskattning av s. k. gränsgångares arbetsinkomst. I princip motsvarande bestämmelser om beskattningen av gränsgångare finns i de nya avtalen med Norge (SFS 1972: 35) och Finland (prop. 1973: 179). Beträffande innebörden av och bakgrunden till de särskilda beskattningsreglerna för gränsgångare får jag hänvisa till vad jag anförde i samband med att det norska dubbelbeskattningsavtalet förelades riksdagen för godkännande (prop. 1971: 172, s. 46—47). Med hänsyn till att Sverige och Danmark inte har gemensam landgräns har någon begränsning av reglernas tillämplighet till gränskommuner inte kunnat ske. Inte heller har någon annan geografisk begränsning ansetts lämplig.

I överensstämmelse med OECD:s modellavtal föreskrivs i art. 16, att styrelsearvodet och liknande ersättningar får beskattas i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist. Sker beskattning även i inkomsttagarens hemviststat, undviks dubbelbeskattning genom avräkning enligt art. 24 punkt 1.

Inkomst som artister och professionella idrottsmän uppbär beskattas enligt art. 17 i den stat där arbetet utförs. Bestämmelsen utgör ett undantag från reglerna i art. 14 och 15. Till skillnad från OECD:s modellavtal men i likhet med ett flertal tidigare ingångna svenska dubbelbeskattningsavtal gäller enligt art. 17 punkt 2 motsvarande beskattningsregel även då annan än artisten eller idrottsmannen själv uppbär inkomsten, t. ex. ett artistbolag i vilket artisten eller idrottsmannen själv har ett avgörande inflytande.

I gällande avtal finns inte några uttryckliga bestämmelser om beskattning av pensioner. De beskattas därför enligt art. 3 punkt 1 i avtalet endast i mottagarens hemviststat. Enligt art. 18 punkt 1 i det nya avtalet beskattas pension, som inte utgår på grund av allmän tjänst, och livränta endast i mottagarens hemviststat. Från denna regel undantas enligt art. 18 punkt 2 utbetalningar enligt vardera statens socialförsäkringslagstiftning. Bestämmelserna innebär, att Sverige kan beskatta

t. ex. folkpension och allmän tilläggspension (ATP) som utbetalas till person med hemvist i Danmark. Riksskatteverket har ansett att uttrycket "socialförsäkring" bör preciseras och har därvid hänvisat till vad verket anfört i sitt yttrande över dubbelbeskattningsavtalet med Finland. Jag får i denna fråga hänvisa till vad jag anförde i samband med att det finska avtalet förklarades riksdagen för godkännande (prop. 1973: 179, s. 11 och 12).

Enligt gällande avtal beskattas all inkomst av anställning, således även anställning i statlig eller kommunal tjänst, endast i den stat där den verksamhet, av vilken inkomsten härrör, utövats. Enligt art. 19 punkt 1 a i det nya avtalet beskattas emellertid inkomst av allmän tjänst endast i den stat varifrån inkomsten utbetalas. Motsvarande gäller enligt art. 19 punkt 2 a i fråga om pension på grund av allmän tjänst. I fall som avses i art. 19 punkterna 1 b och 2 b sker dock beskattning endast i inkomsttagarens hemviststat. Motsvarande gäller om inkomst förvärvas under sådana omständigheter att art. 21 blir tillämplig.

Liksom i gällande avtal finns i det nya avtalet regler om skattebefrielse i vissa fall för studerande och praktikanter. I det nya avtalet har sådana bestämmelser intagits i art. 20. Punkt 1 i denna artikel överensstämmer i sak med OECD:s modellavtal. Art. 20 punkt 2, som inte har någon motsvarighet i modellavtalet, innehåller bestämmelser om beskattning av inkomst som studenter från den ena avtalslutande staten uppbär vid anställning i den andra staten under tillfällig vistelse där. De nya bestämmelserna är i vissa hänseenden mindre restriktiva än de nu gällande. Bl. a. är skattefriheten inte längre begränsad till studerande vid universitet och högskolor. Den nu gällande skattefriheten har emellertid begränsats till att avse endast vissa inkomstbelopp, som på svensk sida anknyter till de f. n. fastställda grundavdragen för i Sverige bosatta personer. Reglerna har utformats så att belopp som överstiger de i avtalet angivna får beskattas. Dessa belopp kan enligt art. 20 punkt 3 justeras genom överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna.

Art. 21 innehåller särskilda skatteregler för vissa inkomstslag, avsedda att tillämpas på inkomst eller vinst som förvärvas i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund. Sådana skatteregler har tidigare aviserats i prop. 1973: 146, s. 84—85. Bestämmelserna innebär, som jag tidigare berört, att avtalets övriga bestämmelser beträffande vissa inkomstslag inte blir tillämpliga i fall som avses i art. 21 utan att i sådana fall beskattning sker endast i inkomsttagarens hemviststat. Bestämmelserna avses bli tillämpliga på alla arbeten som har samband med de planerade förbindelserna, således även arbeten som utförs på projekteringsstadiet.

Enligt art. 22 skall inkomstslag, som inte behandlats tidigare i avtalet, beskattas endast i mottagarens hemviststat.

Art. 23 punkterna 1—3 och 5 innehåller regler om beskattning av förmögenhet vilka i sak överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECD-avtalet. I art. 23 punkt 4 har intagits särskilda regler om beskattning av rörelsetillgångar som används vid byggandet eller driften av fasta förbindelser över Öresund. Samma princip gäller här som vid inkomstbeskattningen enligt art. 21.

Art. 24 föreskriver avräkning av skatt (credit of tax) som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Art. 24 punkt 1 innebär, att en person med hemvist i Sverige taxeras här även för inkomst eller förmögenhet som enligt avtalet får beskattas i Danmark. Den uträknade svenska skatten minskas emellertid med skatt, som erlagts i Danmark för inkomsten eller förmögenheten i enlighet med avtalets bestämmelser. Avräkningsbeloppet får dock inte överstiga den svenska inkomst- eller förmögenhetsskatt som belöper på den inkomst eller förmögenhet, som i enlighet med avtalets bestämmelser beskattats i Danmark. Vissa bestämmelser i avtalet, t. ex. art. 19 punkterna 1 a och 2 a, föreskriver emellertid beskattning endast i källstaten. I sådana fall används inte credit of tax-metoden utan i stället skall exemptmetoden tillämpas på så sätt att den del av hemviststatens skatt som belöper på inkomsten eller förmögenheten enligt art. 24 punkt 2 avräknas från den skattskyldiges sammanlagda inkomst- resp. förmögenhetsskatt i hemviststaten. Jag vill i detta sammanhang erinra om att credit of tax-metoden inte heller skall användas i vissa fall av utdelning mellan bolag (art. 10 punkt 4). I art. 24 punkt 3 har intagits ett undantag från huvudregeln om credit of tax i den skattskyldiges hemviststat. Avräkning skall här i stället ske i källstaten. Om sålunda en person med hemvist i Danmark uppbär vinst vid försäljning av aktier i bolag vars huvudsakliga tillgång utgörs av i Sverige belägen fastighet och denna person högst fem år före överlåtelsen haft hemvist i Sverige, får vinsten enligt bestämmelsen i art. 13 punkt 4 beskattas i Sverige. Sverige skall emellertid i sådant fall enligt art. 24 punkt 3 avräkna den skatt, som kan ha påförts säljaren i Danmark.

Regler om förbud mot diskriminering i skattehänseende har intagits i art. 25. Reglerna baseras på OECD:s modellavtal men därutöver har gjorts vissa tillägg. Motsvarande tillägg har skett i avtalen med Norge (SFS 1972: 35) och Finland (prop. 1973: 179). Innebörden av de nya reglerna framgår av den redogörelse jag lämnade i samband med att avtalet med Norge förelades riksdagen för godkännande (prop. 1971: 172, s. 51).

Bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse finns i art. 26. Artikeln överensstämmer i huvudsak med OECD:s modellav-

tal men innehåller ett tillägg, som intagits i art. 26 punkt 3 sista meningen. Denna bestämmelse ger de behöriga myndigheterna rätt att träffa överenskommelse då olikheter i de båda staternas beskattningsregler givit upphov till särskilda problem. Motsvarande bestämmelser finns i gällande avtal och i de förut nämnda avtalen med Norge och Finland.

Normalt innehåller ett dubbelbeskattningsavtal bestämmelser om utbyte av upplysningar av betydelse för beskattningen. Sådana bestämmelser finns inte i förevarande avtal utan härvid gäller i stället det nya multilaterala handräckningsavtalet mellan de nordiska staterna (SFS 1973: 88).

Art. 27 innehåller bestämmelser om diplomatiska och konsulära befattningshavares beskattning. Artikeln överensstämmer med motsvarande OECD-regel.

Av art. 28 framgår vid en jämförelse med art. 3 punkt 1 a att avtalet för Danmarks del kan utsträckas att gälla Grönland och Färöarna.

I art. 29 föreskrivs, att avtalet träder i kraft sedan det genom notväxling bekräftats att avtalet ratificerats eller att andra åtgärder vidtagits för ikraftträdande i vardera staten. Efter ikraftträdandet kommer avtalet att tillämpas på inkomst, som förvärfvas fr. o. m. den 1 januari året efter ikraftträdandet och på förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter ikraftträdandet, eller senare. De nya bestämmelserna avses ersätta 1958 års avtal och tilläggsavtalet den 13 maj 1959.

Som jag meddelat i samband med redogörelsen för art. 10 i avtalet, medför de nya bestämmelserna att kupongskatt får tas ut på utdelning på aktier i svenska bolag. Kupongskatt bör emellertid tas ut tidigast på sådan utdelning som blir tillgänglig för lyftning vid den tidpunkt då, sedan avtalet trätt i kraft, Kungl. Maj:t meddelar bestämmelser om tillämpning av avtalet. Om avtalet sålunda skulle träda i kraft under år 1973 men tillämpningsbestämmelser inte skulle kunna meddelas före utgången av detta år, skall kupongskatt inte tas ut fr. o. m. den 1 januari 1974 utan först fr. o. m. den senare tidpunkt som anges i tillämpningskungörelsen.

Art. 30 innehåller uppsägningsbestämmelser.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Det nuvarande svensk-danska dubbelbeskattningsavtalet tillkom år 1958. Förändringar i de båda staternas skattlagstiftning sedan dess har medfört, att en revision av avtalet framstått som önskvärd. Även den internationella utvecklingen på dubbelbeskattningsområdet, särskilt antagandet av OECD:s modellavtal, har bidragit till att det gamla avtalet blivit föråldrat. De internordiska dubbelbeskattningsavtalen har under de senaste åren reviderats med beaktande av OECD-reglerna. Sverige har sålunda ingått ett nytt avtal med Norge (SFS 1972: 35) och för riks-

dagen har nyligen framlagts ett nytt avtal med Finland för godkännande (prop. 1973: 179). Förhandlingar om revision av det isländska avtalet har nyligen avslutats. Det nya svensk-danska avtalet överensstämmer i stor utsträckning med OECD:s modellavtal och de flesta av de avvikelser från detta som finns har intagits även i andra på senare tid ingångna svenska avtal. I förhållande till gällande avtal innebär införandet av en beskattningsrätt på utdelning i källstaten samt övergång till credit of tax-metoden för undvikande av dubbelbeskattning de största nyheterna. Avtalet har således anpassats till de principer som gäller i andra svenska dubbelbeskattningsavtal som ingåtts under senare år och jag tillstyrker därför att avtalet föreläggs riksdagen för godkännande.

Under åbropande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

1. godkänna avtalet mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,
2. bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det föranleds av avtalet, meddela föreskrifter om ändring i fråga om taxering som rör statlig eller kommunal skatt och i fråga om andra åtgärder varigenom sådan skatt påförts.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson

Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering har,

föranledda av önskan att ingå ett nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

överenskommit om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer, som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

a) *Beträffande Danmark:*

- 1) den allmänna inkomstskaften till staten;
- 2) folkpensionsbidraget;
- 3) bidraget till dagpenningfonden;
- 4) sjömansskatten;
- 5) den särskilda inkomstskaften;
- 6) utdelningsskaften;
- 7) den kommunala inkomstskaften;
- 8) kyrkoskaften;

Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue

Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering er,

foranlediget af ønsket om at indgå en ny overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue,

blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, som er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der udskrives på hver af de kontraherende stater, deres administrative underafdelingers eller lokale myndigheders vegne uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter anses alle skatter, der pålægges på grundlag af hele indkomsten, hele formuen, eller dele af indkomsten eller formuen, herunder såvel skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er:

a) *For Danmarks vedkommende:*

- 1) almindelig indkomstskaft til staten;
- 2) folkepensionsbidrag;
- 3) bidrag til dagpengefonden;
- 4) sømandsskaft;
- 5) særlig indkomstskaft;
- 6) udbytteskaft;
- 7) kommunal indkomstskaft;
- 8) kirkeskaft;

- 9) den amtskommunala inkomstskatten; samt
- 10) förmögenhetsskatten till staten; (i det följande benämnda "dansk skatt").
- b) Beträffande Sverige:
- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripna sjömansskatten och kupongskatten;
- 2) bevilningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;
- 3) ersättningsskatten;
- 4) utskiftningsskatten;
- 5) den kommunala inkomstskatten; samt
- 6) den statliga förmögenhetsskatten; (i det följande benämnda "svensk skatt").
4. Detta avtal tillämpas likaledes på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, vilka efter undertecknandet av avtalet uttages utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.
5. Avtalet tillämpas icke beträffande någongdera avtalsslutande staten på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på arvs- och gåvoskatter.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Danmark" åsyftar Konungariket Danmark och inbegriper varje område över vilket Danmark enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av kontinentalsockelns naturtillgångar; uttrycket inbegriper icke Färöarna och Grönland;

b) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i den nas underlag;

- 9) amtskommunal inkomstskat; samt
- 10) formueskat til staten; (herefter omtalt som "dansk skat").
- b) For Sveriges vedkommende:
- 1) indkomstskatten til staten, herunder sømandsskatten og kuponskatten;
- 2) bevillingsafgiften for visse offentlige forestillinger;
- 3) "ersättningsskatten";
- 4) "utskiftningsskatten";
- 5) den kommunale indkomstskat; samt
- 6) formucskatten til staten; (herefter omtalt som "svensk skat").

4. Denne overenskomst skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter undertegnelsen af overenskomsten måtte blive pålagt som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som foretages i deres respektive skattelove.

5. Overenskomsten finder ikke for nogen af de kontraherende staters vedkommende anvendelse på særlige skatter af lotterigevinster og væddemål eller på arvs- og gave-skatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Hvis ikke andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

a) "Danmark" betyder Kongeriget Danmark og omfatter ethvert område, hvorover Danmark ifølge sin lovgivning og i overensstemmelse med international ret kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklens naturforekomster; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;

b) "Sverige" betyder Kongeriget Sverige og omfatter ethvert uden for Sveriges territorialfarvand beliggende område, inden for hvilket Sverige ifølge svensk lov og i overensstemmelse med international ret kan udøve sine rettigheder med hensyn til naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag eller varje annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar varje juridisk person och varje subjekt som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Danmark: finansministern eller hans befullmäktigade ombud;

2) i Sverige: finansministern eller den myndighet åt vilken uppdrages att handha frågor rörande detta avtal.

g) "medborgare" åsyftar varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat och varje juridisk person eller annan sammanslutning som tillkommit enligt gällande lag i en avtalsslutande stat;

h) "internationell trafik" inbegriper varje resa utförd av fartyg eller luftfartyg som användes av företag vars verkliga ledning utövas i en avtalsslutande stat med undantag för resa som företages uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal skall, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. I detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

c) "person" omfattar en fysisk person, et selskab eller enhver anden sammenslutning.

d) "selskab" betyder enhver juridisk person og ethvert retssubjekt, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

e) "foretagende i en af de kontraherende stater" og "foretagende i den anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, og et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;

f) "kompetent myndighed" betyder:

1) i Danmark: finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;

2) i Sverige: finansministeren eller den myndighed, som bemyndiges til at behandle spørgsmål vedrørende denne overenskomst;

g) "statsborger" betyder enhver fysisk person, som er statsborger i en af de kontraherende stater og enhver juridisk person eller anden sammenslutning, der er oprettet i overensstemmelse med gældende lovgivning i en af de kontraherende stater;

h) "international trafik" omfatter enhver rejse foretaget af et skib eller et luftfartøj, der drives af et foretagende, hvis virkelige ledelse udøves i en af de kontraherende stater bortset fra rejser, der foretages udelukkende mellem pladser i den anden kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en af de kontraherende stater skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke på anden måde er defineret, tillægges den betydning, som det har i henhold til de i denne kontraherende stat gældende love om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikeli 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst forstås ved uttrykket "person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater" enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller et andet lignende kriterium.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för hans levnadsintressen är beläget eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

4. Dödsbo anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där den avlidne enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel anses ha haft hemvist vid dödsfallet.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" förstås i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

2. Hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 anses for hjemmehørende i begge de kontraherende stater, fastsættes hans hjemsted efter følgende regler:

a) Han skal anses for at være hjemmehørende i den kontraherende stat, i hvilken han til stadighed har en fast bolig til sin rådighed. Såfremt han har en sådan bolig i begge de kontraherende stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den kontraherende stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) Kan det ikke afgøres, i hvilken af de to kontraherende stater han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller har han ikke en fast bolig til sin rådighed i nogen af de kontraherende stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den kontraherende stat, i hvilken han til stadighed opholder sig;

c) Opholder han sig til stadighed i begge de kontraherende stater, eller har han ikke stadigt ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvori han er statsborger;

d) Er han statsborger i begge de kontraherende stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved aftale.

3. Hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 anses for hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den kontraherende stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

4. Et dødsbo anses for hjemmehørende i den af de kontraherende stater, hvor afdøde i henhold til stykke 1 og 2 i denne artikel anses for at være hjemmehørende ved dødsfaldet.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, hvor foretagendets virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter navnlig:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för nyttjande av naturtillgångar;
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete som varar över tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

- a) användning av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
- c) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;
- d) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;
- e) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna förstnämnda stat regelmässigt använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget utövar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om dessa personer därvid utövar sin sedvanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar

- a) et sted, hvorfra foretagendet ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en grube, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes;
- g) stedet for et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde af mere end 12 måneders varighed.

3. Udtrykket "fast driftssted" omfatter ikke:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse eller forædling hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller fremskaffe oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende i reklameøjemed, til indsamling af oplysninger, til videnskabelig forskning eller til udøvelse af lignende virksomhed, der for foretagendet er af forberedende eller hjælpende art.

4. En person, som udfører virksomhed i en af de kontraherende stater for et foretagende i den anden kontraherende stat, og som ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 5, skal anses for at være fast driftssted i den førstnævnte stat, såfremt han i denne stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre hans virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

5. Et foretagende i en af de kontraherende stater anses ikke for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver forretning i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, såfremt disse personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige forretningsvirksomhed.

6. Den omstændighed, at et selskab, hjemmehørende i en af de kontraherende

eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Inkomst av fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. a) Uttrycket "fastighet" har — om icke bestämmelserna i punkt b föranleder annat — den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

b) Uttrycket "fastighet" inbegriper dock alltid tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång. Fartyg, båtar och luftfartyg anses icke såsom fastighet.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning av fastighet eller genom varje annan användning av fastighet.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss an-

stater, behersker eller beherskes af et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver forretningsvirksomhed i den anden stat, skal ikke i sig selv bevirke, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst af fast ejendom kan beskattes i den af de kontraherende stater, i hvilken ejendommen er beliggende.

2. a) Udtrykket "fast ejendom" skal — medmindre bestemmelserne i punkt b) medfører andet — forstås i overensstemmelse med lovgivningen i den af de kontraherende stater, i hvilken ejendommen er beliggende.

b) Udtrykket "fast ejendom" omfatter dog altid tilhører til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke den almindelige lovgivning om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, såvel som rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og luftfartøjer anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelsen i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, fra udlejning eller fra enhver anden form for udnyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en af de kontraherende stater beskattes kun i denne stat, medmindre foretagendet driver virksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver så-

givet sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Bestämmelserna i denna punkt medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle ha kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4. I den mån inkomst hänförlig till ett fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmas genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet överensstämmer med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpning av föregående punkter bestämmas inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

dan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en af de kontraherende stater driver virksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der i hver af de kontraherende stater til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende betingelser, og som handlede, fuldstændig uafhængigt, med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage udgifter, som er afholdt til gavn for det faste driftssted, herunder udgifter til ledelse og almindelig administration i øvrigt, hvad enten de afholdes i den stat, hvor det pågældende faste driftssted er beliggende, eller andre steder. Imidlertid skal intet i dette stykke berettige til fradrag for udgifter, som ikke ville kunne fradrages, hvis det faste driftssted havde været et selvstændigt foretagende.

4. I det omfang, det har været sædvane i en af de kontraherende stater at beregne den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på basis af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke den pågældende kontraherende stat fra at beregne den skattepligtige fortjeneste på basis af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal imidlertid være af en sådan art, at den fører til resultater, der er i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi det faste driftssted har foretaget vareindkøb for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der skal henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er særlige grunde for en anden fremgangsmåde.

7. Ingår i rörelsecinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel. Det förutsättes, att bestämmelserna i denna punkt icke hindrar en avtalsslutande stat att vid bestämmandet av den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället medtaga inkomst av aktier eller andelar, fordringar, egendom eller annan rättighet som äger verkligt samband med rörelse vilken bedrivs från det fasta driftstället.

Artikel 8

Inkomst av sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag, som bedriver sjöfart i internationell trafik, har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses företaget ha sin verkliga ledning i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

3. Inkomst som förvärfvas av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) beskattas i vardera avtalsslutande staten i proportion till den andel i konsortiet vilken innehas av den delägare som har hemvist i denna stat.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

7. Hvor en fortjeneste indeholder indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel. Det forudsættes, at bestemmelserne i dette stykke ikke afskærer nogen af de kontraherende stater fra ved ansættelsen af den indkomst, der kan henføres til det faste driftssted, at medtage indkomst af aktier, andele, fordringer, ejendele eller andre rettigheder, som har reel forbindelse med den virksomhed, der udøves fra det faste driftssted.

Artikel 8

Indkomst ved skibs- og luftfart

1. Fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik beskattes kun i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed i international trafik, har sit sæde ombord på et skib, skal foretagendet anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, i hvilken det pågældende skib har sit hjemsted, eller, såfremt et sådant ikke findes, i den kontraherende stat, hvor den, som driver skibet, er hjemmehørende.

3. Fortjeneste, som indtjenes af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), beskattes i hver af de kontraherende stater i forhold til den andel i konsortiet, der indehaves af den deltager, som er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 9

Indbyrdes afhængige foretagender

I tilfælde, hvor

a) et foretagende i en af de kontraherende stater direkte eller indirekte deltagar i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) samme personer direkte eller indirekte deltagar i ledelsen, kontrollen eller finansieringen såvel af et foretagende i den ene af de kontraherende stater som af et foretagende i den anden kontraherende stat, vil følgende være at iagttage.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtals eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan av varandra oberoende företag, får inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i denna artikel, skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten underrättas i syfte att genomföra nödvändig justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i denna andra stat. När anledning härtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande i fråga om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påföres får icke överstiga:

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt eller indirekt behärskar minst 25 procent av rösttalet för samtliga aktier i det utbetalande bolaget;

b) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskomst om sättet för genomförandet av begränsningen enligt denna punkt.

Bestämmelserna i denna punkt berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

Såfremt der mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

Opstår der spørgsmål som omhandlet i denne artikel i en af de kontraherende stater, skal den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat underrettes med henblik på at gennemføre nødvendig regulering vedrørende opgørelsen af fortjenesten for det foretagende, der er hjemmehørende i denne anden stat. Såfremt der er anledning hertil, kan de kompetente myndigheder træffe særlig aftale med hensyn til fortjenestens fordeling.

Artikel 10

Udbytter

1. Udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid tillige beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålægges, må ikke overstige

a) 5 procent af bruttoudbyttet, hvis modtageren er et selskab (med undtagelse af handelsselskaber), som direkte eller indirekte behersker mindst 25 procent af samtlige stemmeberettigede aktier i det selskab, der udbetaler udbyttet;

b) i alle andre tilfælde 15 procent af bruttoudbyttet.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for praktiseringen af denne begrænsning.

Bestemmelserne i dette stykke medfører ingen begrænsninger i adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet udbetales.

3. Med uttrycket "utdelning" förstås inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, fordringar icke inbegripna, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist jämföras med inkomst av aktier.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i en avtalslutande stat till bolag med hemvist i den andra avtalslutande staten, i sistnämnda stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

I den mån beloppet av utdelning som för ett beskattningsår utbetalas av ett bolag med hemvist i Danmark motsvaras av utdelning, som detta bolag, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare beskattningsår uppburet på aktier eller andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från svensk skatt enligt första stycket endast om den utdelning, som uppburets på aktier eller andelar i bolag med hemvist i tredje stat, underkastats bolagskatt i Danmark eller, om så icke är fallet, utdelningen skulle ha varit undantagen från svensk skatt, om aktierna eller andelarna innehafts direkt av det svenska bolaget.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 kan de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna överenskomma att utdelning, vilken tillfaller i överenskomsten namngiven institution som enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där institutionen har hemvist på grund av sitt ändamål eller sin verksamhet är undantagen från skatt på utdelning, skall i den andra avtalslutande staten vara befriad från skatt på utdelning från bolag i denna andra stat.

6. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalslutande stat och har fast driftställe i den andra avtals-

3. Udtrykket "udbytte" betyder indkomst af aktier, andelsbeviser eller — bortset fra gældsfordringer — andre rettigheder til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der sidestilles med indkomst fra aktier i henhold til skattelovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, til et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, i sidstnævnte stat være fritaget fra beskatning i det omfang dette ville have været tilfældet i medfør af lovgivningen i denne anden stat, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende der.

I det omfang udbyttebeløbet, der udbetales for et indkomstår af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, modsvares af udbytte, som dette selskab, direkte eller gennem formidling af en juridisk person, i samme eller tidligere indkomstår har oppebåret af aktier eller andele i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, indrømmes imidlertid fritagelse for svensk skat i medfør af foranstående afsnit kun, såfremt det udbytte, der er oppebåret af aktier eller andele i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, undergives selskabsbeskatning i Danmark eller, hvis dette ikke er tilfældet, udbyttet ville have været fritaget for svensk skat, såfremt aktierne eller andelene ejedes direkte af det svenske selskab.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater aftale, at udbytte, som tilfalder en i aftalen navngiven institution, der i medfør af lovgivningen i den kontraherende stat, hvor institutionen er hjemmehørende, på grund af sit formål eller sin virksomhed er fritaget for beskatning af udbytte, skal være fritaget for den i den anden kontraherende stat gældende beskatning af udbytte fra selskaber i denne anden stat.

6. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor udbyttet oppebæres af en person, hjemmehørende i en af de kontraherende stater, som har

slutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

7. Om bolag med hemvist i en avtalslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalslutande stat och som betalats till person med hemvist i den andra avtalslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den avtalslutande stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalslutande staten från vilken räntan härrör, samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan

et fast driftssted i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, såfremt de rettigheder, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

7. Hvor et selskab, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, oppebærer indkomst fra den anden kontraherende stat, kan denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som betales af selskabet til personer, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, eller underkaste selskabets ikke udloddede indkomst nogen skat, selv om udbyttet eller den ikke-udloddede indkomst helt eller delvis består af indkomst fra kilder i denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en i den anden kontraherende stat hjemmehørende person, beskattes kun i denne anden stat.

2. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af statsgældsbeviser, andre obligationer eller forskrivninger, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i fortjeneste eller ikke. Udtrykket omfatter også indkomst af fordringer af enhver anden art, såvel som enhver anden indkomst, der i henhold til skattelovgivningen i den kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører, sidestilles med indkomst af pengelån.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor renten oppebæres af en person, hjemmehørende i en af de kontraherende stater, som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, såfremt den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægger, og den, der modtager renten, eller mellem disse og en tred-

person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den gäld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (biograf filmer samt filmer och band för radio- och televisionsutsändningar häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalslutande staten från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade royaltibeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller de upplysningar för vilka

je person, har bevirket, at den erlagte rente set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem parterne, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes kun i denne anden stat.

2. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at benytte enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde (herunder spillefilm og film eller bånd til radio- eller fjernsynsudsendelser), ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af eller retten til at benytte industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den i en af de kontraherende stater hjemmehørende modtager af nævnte royalties har et fast driftsted i den anden kontraherende stat, fra hvilken de nævnte royalties hidrører, såfremt den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de nævnte royalties, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftsted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægger, og den, der modtager nævnte royalties, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de erlagte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for

royaltyn erlägges, overstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelagat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av sådan fastighet som avses i punkt 2 av artikel 6 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, får beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som avses i punkt 3 av artikel 23, beskattas dock endast i den avtalsslutande stat där sådan egendom enligt nämnda artikel får beskattas.

3. Vinst på grund av överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

4. Bestämmelserna i punkt 3 skall icke påverka en avtalsslutande stats rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i den andra avtalsslutande staten förvärvar vid överlåtelse av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgöres av fastighet, under förutsättning att personen i fråga haft hemvist i

vilken de erlägges, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem parterne, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan den overskydende del af det erlagte beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Fortjeneste ved afståelse af formuegenstande

1. Fortjeneste ved afståelse af sådan fast ejendom, som omfattes af artikel 6, stykke 2, kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken ejendommen er beliggende.

2. Fortjeneste ved afståelse af aktiver, som ikke består i fast ejendom, og som udgør erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en af de kontraherende stater har i den anden kontraherende stat, eller ved afståelse af aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som hører til et fast sted, som en person hjemmehørende i en af de kontraherende stater anvender til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afståelse af selve det faste driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i den anden stat. Fortjeneste ved afståelse af aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som er af den i artikel 22, stk. 3, omhandlede art, kan dog kun beskattes i den kontraherende stat, der i henhold til den nævnte artikel har beskatningsretten til sådanne aktiver.

3. Fortjeneste ved afståelse af andre aktiver end de i stykke 1 og 2 omhandlede, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 3 skal ikke påvirke en kontraherende stats ret til, i overensstemmelse med sin egen lovgivning, at beskatte fortjeneste, som en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat erhverver ved overdragelse af aktier eller andele i et selskab, hvis væsentlige erhvervsformue består i fast ejendom, såfremt den

den förstnämnda avtalsslutande staten under någon del av de senaste fem åren före överlåtelser.

Artikel 14

Fritt yrke

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast den del därav som är hänförlig till denna anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19 och 20 föranleder annat, beskattas löner, arvoden och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) mottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i denna andra stat, samt

omhandlade person har været hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat i nogen del af de sidste fem år før overdragelsen.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet selvstændigt arbejde af lignende karakter oppebåret af en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, beskattes kun i denne stat, såfremt han ikke i den anden kontraherende stat til udøvelse af sin virksomhed til stadighed har et fast sted, som regelmæssigt står til hans rådighed. Såfremt han har et sådant fast sted, kan så stor en del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter selvstændig videnskabelig, litterær og kunstnerisk virksomhed, opdragende og undervisende virksomhed samt sådan selvstændig virksomhed, som udøves af læger, advokater, ingeniører, arkitekter, tandlæger og revisorer.

Artikel 15

Personlige tjenesteydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19 og 20 ikke finder anvendelse, beskattes gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, kun i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan vederlaget herfor beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 beskattes vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, oppebærer for arbejde, udført i den anden kontraherende stat, kun i den førstnævnte stat i tilfælde, hvor

a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage inden for et kalenderår, og

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, og

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utföres ombord på

a) annat svenskt eller danskt fartyg än sådant som omfattas av b) endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet fartyget har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt fartyg, som befrakts på så kallad bareboat basis av ett företag som har sin verkliga ledning i Sverige eller Danmark, med svenskt respektive danskt fartyg;

b) fiske- eller sälfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske- eller sälfångstverksamheten;

c) luftfartyg i internationell trafik och luftfartyg som användes av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken uppbäres av s. k. gränsgångare med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete utfört i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda avtalsslutande staten. Vid tillämpningen av denna bestämmelse anses såsom gränsgångare sådan anställd person, som regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist men som normalt utför sitt arbete i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär uteslutande i egenskap av styrelseledamot i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

c) vederlaget ikke som omkostning belastar et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel beskattes vederlag for personligt arbejde, der udføres ombord på

a) svensk eller dansk fartøj, som ikke omfattes af b), kun i den kontraherende stat, hvis nationalitet fartøjet har; ved anvendelsen af denne bestemmelse sidestilles udenlandsk fartøj, som befragtes på såkaldt bareboat basis af et foretagende, som har sin virkelige ledelse i Danmark eller i Sverige, med dansk respektive svensk fartøj;

b) fiske- og sælfangstfartøjer kun i den kontraherende stat, hvor den, som oppebærer arbejdsindkomsten, er hjemmehørende, også i tilfælde, hvor vederlaget for arbejdet erlægges i form af en vis part eller andel af overskuddet af fiskeri- eller sælfangstvirksomheden,

c) luftfartøj i international trafik og luftfartøj, som anvendes af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) kun i den kontraherende stat, hvor den, som oppebærer arbejdsindkomsten, er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 beskattes indkomst, som oppebæres af såkaldte grænsegængere, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun i den førstnævnte stat. Ved anvendelsen af denne bestemmelse anses som grænsegænger sådan beskæftiget person, som regelmæssigt opholder sig i sin faste bolig i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende, men som normalt udfører sit arbejde i den anden kontraherende stat.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, udelukkende i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare uppstår genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. I fall då inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

Artikel 18

Pension m. m.

1. Pension (med undantag för pension som avses i punkt 2 av artikel 19) och liknande ersättning samt livränta, som utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

2. Utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, beskattas i denna stat.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Allmän tjänst

1. a) Ersättning (pension däri icke inbegripen), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete, som utföres i denna stats,

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 og 15 kan indkomst, som teater- eller filmskuespillere, radio- eller fjernsynskunstnere, musikere, professionelle sportsfolk og lignende erhvervsudøvere oppebærer gennem den virksomhed, som de personligt udøver i denne egenskab, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken virksomheden er udøvet.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved personligt arbejde, som udføres af en kunstner eller en professionel idrætsmand, ikke tilfalder kunstneren eller idrætsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller idrætsmanden udfører arbejdet.

Artikel 18

Pensioner

1. Pensioner (undtagen pensioner, der omfattes af bestemmelserne i artikel 19, stykke 2) og lignende vederlag samt livrenter, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes kun i denne stat.

2. Udbetalinger i henhold til socialforsikringslovgivningen i en kontraherende stat kan, uanset bestemmelserne i stykke 1, beskattes i denne stat.

3. Ved udtrykket "livrente" forstås et fastsat beløb, som skal udbetales periodisk til fastsatte tider enten under den pågældendes livstid, for et bestemt tidsrum eller for et tidsrum, der lader sig bestemme og som erlægges på grundlag af en forpligtelse til at præstere disse udbetalinger som modydelse for dertil svarende fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentlige hverv

1. a) Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en kontraherende stat, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for varetagelsen af hverv i denne stats, dens

dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utföres i denna andra stat och mottagaren är person med hemvist i denna stat som

I. är medborgare i denna stat eller

II. icke har hemvist där endast för att utföra arbetet eller

III. icke kan beskattas för ersättningen i den stat från vilken denna utbetalas.

2. a) Pension, som betalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om mottagaren av pensionen är medborgare och har hemvist i denna stat.

Artikel 20

Studerande, lärlingar och praktikanter

1. Studerande, lärling eller praktikant, som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för sin undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen betalas till honom från källa utanför denna stat.

2. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat, som under tillfällig vistelse i den andra avtalsslutande staten innehar anställning i denna andra stat under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda avtalsslutande stat endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 1 500 svenska kronor per kalendermånad eller motsvärdet i danska kronor. Från beskattning enligt denna punkt undantages dock samman-

politiska underavdelningars eller lokala myndigheters tjänste, beskattes kun i denne stat.

b) Sådant vederlag beskattes imidlertid kun i den anden kontraherende stat, såfremt arbejdet udføres i denne anden stat og modtageren er en person med bopæl i denne stat som

I. er statsborger i denne stat eller

II. ikke har bopæl her alene for at udføre arbejdet eller

III. ikke kan beskattes af vederlaget i den stat, fra hvilken dette udbetales.

2. a) Pensioner, som betales af — eller fra fonde indrettede af — en kontraherende stat, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for varetagelsen af hverv i denne stats, dens politiske underafdelingars eller lokale myndigheters tjenste, beskattes kun i denne stat.

b) Sådan pension beskattes imidlertid kun i den anden kontraherende stat, såfremt modtageren af pensionen er statsborger i og har bopæl i denne stat.

Artikel 20

Studerende, lærlinge og praktikanter

1. En studerende, en lærling eller en praktikant, som opholder sig i en kontraherende stat udelukkende for sin undervisning eller uddannelse, og som har eller umiddelbart før opholdet havde bopæl i den anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af beløb, som han modtager til sit underhold, sin undervisning eller uddannelse, under forudsætning af, at beløbene betales til ham fra kilder uden for denne stat.

2. Studerende ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en kontraherende stat, som under midlertidigt ophold i den anden kontraherende stat har beskæftigelse i denne anden stat i højst 100 dage inden for samme kalenderår for at opnå praktisk erfaring i tilslutning til studierne, beskattes i sidstnævnte kontraherende stat kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger 1 500 svenske kroner pr. kalendermånad eller modsværdien i danske kroner. Fra beskatning undtages ifølge dette stykke dog sammenlagt højst 4 500 svenske kroner

lagt högst 4 500 svenska kronor eller motsvärdet i danska kronor. Vid beskattning i Danmark innefattar förenämnda belopp personligt avdrag för ifrågavarande kalenderår.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skäligen med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

Artikel 21

Inkomst eller vinst som förvärvas i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 punkt 6, artikel 11 punkt 3 och artikel 12 punkt 3 beskattas inkomst, som förvärvas av ett företag i en avtalsslutande stat i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 punkt 2 beskattas vinst, som förvärvas av företag i eller person med hemvist i en avtalsslutande stat genom överlåtelse av där angiven egendom vilken användes vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i denna stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 punkt 1, artikel 15 punkt 1, artikel 19 punkt 1 och artikel 20 punkt 2 beskattas inkomst, som förvärvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i denna stat.

Artikel 22

Övriga inkomster

Där icke bestämmelserna i föregående artiklar i detta avtal föranleder annat, beskattas inkomst, som förvärvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat, oavsett om inkomsten härrör från källa i en avtalsslutande stat eller ej.

eller modvärdien i danska kronor. Ved beskattning i Danmark omfatter førnævnte beløb det for det pågældende kalenderår gældende personfradrag.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater træffer aftale om anvendelsen af bestemmelserne i stykke 2. De kompetente myndigheder kan også træffe aftale om sådan ændring af de dér nævnte beløb, som findes rimelig under hensyn til forandring i pengeværdi, ændret lovgivning i de kontraherende stater eller anden lignende årsag.

Artikel 21

Indkomst eller fortjeneste som erhverves i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7, artikel 10, stykke 6, artikel 11, stykke 3, og artikel 12, stykke 3, beskattes indkomst, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 13, stykke 2, beskattes fortjeneste, som erhverves af et foretagende i eller af en person hjemmehørende i en kontraherende stat ved overdragelse af der angiven ejendom, der anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun i denne stat.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 14, stykke 1, artikel 15, stykke 1, artikel 19, stykke 1, og artikel 20, stykke 2, beskattes indkomst, som erhverves af en person hjemmehørende i en kontraherende stat i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun i denne stat.

Artikel 22

Andre indkomster

Såfremt bestemmelserne i de foregående artikler ikke finder anvendelse, beskattes indkomst, som erhverves af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, kun i denne stat, uanset om indkomsten hidrører fra en kilde i en kontraherende stat eller ej.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fastighet, som avses i punkt 2 av artikel 6, får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som är hänförlig till tillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av fartyg eller luftfartyg, som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 beskattas där angiven förmögenhet, som innehas av företag i eller person med hemvist i en avtalsslutande stat och som användes vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i denna stat.

5. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 24

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppstår inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda avtalsslutande staten, såvida icke punkterna 2 och 3 föranleder annat,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra avtalsslutande staten;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 23

Formue

1. Formue bestående af sådan fast ejendom, som omfattes af artikel 6, stykke 2, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende.

2. Formue, bestående i aktiver bortset fra fast ejendom, som udgør en del af erhvervsformuen i et foretagendes faste driftssted, eller som hører til et fast sted, der anvendes til udøvelse af frit erhverv kan beskattes i den af de kontraherende stater, i hvilken det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Skibe og luftfartøjer, der benyttes i international trafik, og aktiver bortset fra fast ejendom, som anvendes i sådan skibs- og luftfartsvirksomhed, beskattes kun i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 2 beskattes der angiven formue, som indehaves af et foretagende i eller af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, og som anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun i denne stat.

5. Alle andre arter af formue, tilhørende en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, beskattes kun i denne stat.

Artikel 24

Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal den førstnævnte kontraherende stat, såfremt stykke 2 og 3 ikke medfører andet,

a) indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er betalt i den anden kontraherende stat;

b) indrømme fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er betalt i den anden kontraherende stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande staten.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda avtalsslutande staten inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst eller förmögenhet till vilken den andra avtalsslutande staten erhållit beskattningsrätten.

3. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär vinst, som avses i punkt 4 av artikel 13 och som kan beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall denna andra stat från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den förstnämnda avtalsslutande staten erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten i den andra avtalsslutande staten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

Artikel 25

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett om han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som medborgare i denna andra stat är eller kan bli underkastade.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i den anden kontraherende stat.

2. Hvor en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun beskattes i den anden kontraherende stat, kan den førstnævnte kontraherende stat medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i skatten på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten respektive formueskatten, som svarer til den indkomst eller formue, til hvilken den anden kontraherende stat har beskatningsretten.

3. Hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste, som omfattes af artikel 13, stykke 4, og som kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal denne anden stat indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb, svarende til den skat, som i den førstnævnte kontraherende stat er betalt af fortjenesten. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke kunne overstige den del af skatten i den anden kontraherende stat, beregnet uden sådant fradrag, som svarer til den omhandlede fortjeneste.

Artikel 25

Forbud mod diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal, hvad enten de er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, ikke i den anden kontraherende stat kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som er anderledes eller mere tyngende end den beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som statsborgere i den anden stat er eller måtte blive underkastet.

2. Beskatningen af et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person hjemmehørende i en af de kontraherende stater har i den anden kontra-

i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller personer med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses icke medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten. Bestämmelsen medför icke heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla skattebefrielse för utdelning eller andra utbetalningar till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Bestämmelsen i första stycket hindrar icke heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som uppbäres av fast driftställe, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i den andra avtalsslutande staten. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag och därmed jämförliga bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på deras icke utdelade vinst.

3. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

4. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

herende stat, skal ikke i denne anden stat være mindre gunstig end beskattningen af foretagender eller personer, hjemmehørende i denne anden stat, der udøver samme virksomhed.

Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at tilstå personer, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, sådanne personlige skattemæssige fradrag, lempelser og nedsættelser på grund af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie, som inddrømmes de personer, der er hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat. Bestemmelsen medfører ej heller ret til i en kontraherende stat at opnå fritagelse for beskattning af udlodninger eller andre udbetalinger til et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

Bestemmelsen i 1. afsnit hindrer ej heller en kontraherende stat i at beskatte indkomst, der oppebæres af et fast driftssted, i overensstemmelse med reglerne i denne stats egen lovgivning, såfremt det faste driftssted tilhører et aktieselskab eller dermed ligestillet selskab i den anden kontraherende stat. Beskattningen skal dog svare til den beskattning, som anvendes over for aktieselskaber og dermed ligestillede selskaber, hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat, for så vidt angår deres ikke udloddede fortjenester.

3. Foretagender i en af de kontraherende stater, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere i den anden kontraherende stat hjemmehørende personer, skal ikke i den førstnævnte kontraherende stat kunne underkastes nogen beskattning eller dermed forbundne skattekrav, som er anderledes eller mere tyngende end den beskattning eller dermed forbundne skattekrav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive underkastet.

4. Udtrykket "beskattning" betyder i denne artikel skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalslutande stat gör gällande, att i en avtalslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta stridande beskattning, kan han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men icke själv kan åstadkomma en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal. De behöriga myndigheterna kan träffa skäligen överenskommelse även beträffande frågor som — utan att vara reglerade i avtalet — på grund av olikhet i de båda staternas principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de direkta skatterna på inkomst och förmögenhet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Mener en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, at foranstaltninger, som er truffet af en eller begge de kontraherende stater, resulterer eller vil resultere i en beskatning af ham, som ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, der står til rådighed ifølge disse staters nationale lovgivning, forelægge sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en passende løsning, bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en mod denne overenskomst stridende beskatning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal bestræbe sig på ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller praktiseringen af denne overenskomst. De kan også rådføre sig med hinanden for at undgå dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke omhandles i denne overenskomst. De kompetente myndigheder kan træffe rimelig aftale også for så vidt angår spørgsmål, som — uden at være omfattet af overenskomsten — på grund af ulighed i de to staters principper for skatternes beregning eller af andre årsager kan opstå for så vidt angår de direkte skatter på indkomst og formue.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte kontakt med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i de tilfælde, som er angivet i de foregående stykker. Hvor det for tilvejebringelsen af enighed skønnes ønskeligt, at der findes en mundtlig meningsudveksling sted, kan en sådan ske i en komité bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 27

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

Bestämmelserna i detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

Artikel 28

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i dess helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta delar av Danmarks territorium som har undantagits från avtalets tillämplighetsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 punkt 1, under förutsättning att där uttages skatter av i huvudsak samma slag som de som avses i detta avtal. Varje sådan utvidgning skall gälla från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de båda staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om detta avtal enligt artikel 30 upphör att gälla skall, såvida icke annat överenskommit mellan de avtalslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje territorium, vartill avtalet utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft sedan genom notväxling bekräftats, att i vardera avtalslutande staten ratifikation skett eller vidtagits de andra åtgärder som erfordras för ikraftträdande i respektive stat.

2. Avtalets bestämmelser tillämpas på inkomst som förvärvas den 1 januari året närmast efter ikraftträdandet eller senare samt beträffande förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter ikraftträdandet eller senare.

Artikel 27

Diplomatiske og konsulære embedsmænd

Denne overenskomst berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som i kraft af folkerettens almindelige regler eller i medfør af bestemmelser i særlige overenskomster tilkommer diplomatiske eller konsulære embedsmænd.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til at omfatte dele af Danmarks territorium, som er holdt uden for overenskomstens anvendelsesområde i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, under forudsætning af, at der pålægges skatter af væsentlig samme karakter som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og med respekt af de ændringer og de betingelser, herunder sådanne, som vedrører ophør, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej.

2. Såfremt denne overenskomst i henhold til artikel 30 ophører at være gældende, skal, såfremt anden aftale ikke træffes mellem de kontraherende stater, overenskomsten ophøre at være gældende også for ethvert territorium, hvortil overenskomsten er udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder i kraft, når det ved noteveksling er bekræftet, at hver af de kontraherende stater har foretaget ratifikation eller har gennemført de andre forfatningsmæssige foranstaltninger, som udkræves for ikrafttræden i de respektive stater.

2. Overenskomstens bestemmelser finder anvendelse på indkomst, som erhverves den 1. januar i det år, der følger nærmest efter ikrafttrædelsen eller senere, samt for så vidt angår formue, hvoraf skat pålignes på

3. Avtalet den 21 juli 1958 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt tilläggsavtalet till samma avtal den 13 maj 1959 skall upphöra att gälla och skall icke längre tillämpas i fråga om skatter på inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2.

Artikel 30

Upphörande

1. Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat.

2. Vardera avtalsslutande staten kan — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) beträffande inkomst som förvärvas den 1 januari året närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, samt

b) beträffande skatt på förmögenhet som utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 16. XI. 1973 i två exemplar på svenska och danska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering:

Sven Andersson

För Konungariket Danmarks regering:

E. Schram-Nielsen

grundlag af en skatteansættelse, foretaget i det 2. kalenderår, der følger nærmest efter ikrafttrædelsen eller senere.

3. Overenskomsten af 21. juli 1958 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter på indkomst og formue samt tillægsoverenskomsten til samme overenskomst af 13. maj 1959 skal ophejre med at være gældende og skal ikke længere anvendes for så vidt angår skatter på indkomst og formue, på hvilke nærværende overenskomst skal anvendes i henhold til stykke 2.

Artikel 30

Opsigelse

1. Denne overenskomst forbliver i kraft indtil den opsiges af en kontraherende stat.

2. Enhver af de kontraherende stater kan — senest den 30. juni i et kalenderår, dog tidligst fem år efter dagen for overenskomstens ikrafttræden — ad diplomatisk vej skriftligt opsiges overenskomsten over for den anden kontraherende stat. I tilfælde af sådan opsigelse ophører overenskomsten at gælde:

a) for så vidt angår indkomst, som erhverves den 1. januar i det år, der følger nærmest efter det år, i hvilket opsigelsen skete eller senere, samt

b) for så vidt angår skat på formue, som pålignes på grundlag af en skatteansættelse i det 2. kalenderår, der følger nærmest efter det år, da opsigelsen skete eller senere.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne overenskomst og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm den 16. XI. 1973 i to eksemplarer på svensk og dansk, hvilke to tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmarks regering:

E. Schram-Nielsen

For Kongeriget Sveriges regering:

Sven Andersson

